

BAKA ISTVÁN

Sztyepan Pehotnij versesfüzetéből

Testamentum

Завещание

*Ha meghalok, a nyirkos pétervári
Talajba engem ne temessetek!
Porhüvelyem enyhébb vidékre vágyik, –
Itt még a kukacok is hidegek.*

*Ha feljőnnék kísérteni síromból
(Csak levegőzni, mert nyomaszt a föld),
Megsüketülnék a dühös Kirovtól,
Ahogy Kobára átkokat süvölt.*

*A pizskarjovi dámán, mint darázsraj,
Fürtökben lógna millió halott;
Mégfagytak, éhenhaltak a blokádban,
S harsogva szidják Hitlert, Zsdanovot.*

*Körültáncolna meggyilkolt, kivégzett
Cárok, forradalmárok serege,
S százezrivel a lágerjárta lélek:
Sibéria jeges lehelete.*

*Inkább a forró déli sztyeppe áldott
Fűvén szórjátok szét a hamvamat,
Hol polovec, tatár, kozák csatázott,
S békét kötöttek rég a föld alatt.*

*Vagy egy kis Moszkva-széli temetőbe,
Hol bíborszínű bokrok, laboda
Között pihent le Másám csöpp időre:
Feltámadásig, – ássatok oda!*

*Burok-koporsó rejsen embrióként!
Gyökér-köldökezsínór köt össze itt
A Föld-Anyával, – szívom majd a hólét:
Vérét az Utolsó Ítéletig.*

*Angyalkürt ébreszt vagy az Auróra
Ágyúszava, mindegy lesz énnekem,
S az is, hogy mennybe szállok vagy pokolra
Taszít alá közömbös végzetem.*